

VÍCTOR BAETA I SUBIAS

País Valencià, any zero per al BNV

El País Valencià és l'únic de tots els països de l'antiga Corona d'Aragó, on tots els grups polítics que seuen en el seu Parlament són delegacions de Madrid: el PP, el PSOE i EU, que representen el 48,6%, el 34,4% i el 6,1% dels vots. UV i BNV, amb el 4,7% i el 4,6%, no tenen cap escó per raó de la barreira legal que obliga a obtenir un 5% dels vots en tot el País Valencià. Així es dona la paradoxa que a Castelló, EU té un diputat amb només un 4,2% dels vots i el BNV amb el 5,4% no n'hi té cap. En total, EU, amb 136.836 vots a tot el PV, té 5 diputats i el BNV, amb 120.673, cap ni un.

El País Valencià es troba en una situació d'emergència nacional caracteritzada per l'abandonament del fet diferencial més important dels valencians, que és la llengua catalana; amb una televisió pública que denigra la nostra cultura; s'hi potencien les províncies; les inversions s'hi fan amb una mentalitat colonial espremedora, d'esquena a les necessitats del conjunt de la població i sense tenir en compte el manteniment del medi físic; i, finalment, es faciliten els lligams amb la Meseta alhora que s'eviten els de l'eix mediterrani. En definitiva, es van aprofundint els eixos de desestructuració i eliminació del País Valencià com a part de la nació compartida des del 1238. A aquesta situació d'emergència nacional, ens hi han portat, aquests darrers temps, les majories absolutes dels partits espanyols, PSOE i PP, i la supeditació política d'EU respecte a IU.

Ara, amb el triomf del PP, s'agreuja la situació que ja va instaurar el PSOE i apareix una situació d'emergència social. Aquesta es caracteritza per la proliferació del treball precari; l'augment del treball submergit; la privatització dels serveis bàsics; la implantació de grans superfícies, amb l'atac que això representa al comerç, als distribuïdors locals i a la xarxa urbana dels nostres pobles i ciutats; etc.

Però la no-presència del valencianisme polític al Parlament valencià, no sols és deguda a problemes externs. Cal reconèixer que ha sigut la nostra incapacitat de plantar cara a aquestes polítiques, antinacionals i antisocials, la que ha fet

possible aquesta situació. Cal acceptar que no hem sigut capaços de mobilitzar i fer creïble la nostra proposta; hem pegat moltes bandades. No hem sigut capaços d'unir políticament tot el nacionalisme valencià i, encara menys, d'arribar als sectors populars, sense consciència nacional, presentant-los unes alternatives que donaren satisfacció a les seues reivindicacions socials; en conseqüència, hem facilitat l'exhaustiva presència espanyola al nostre Parlament.

El darrer fracàs, la no-entrada al Parlament, ens ha de portar a posar, d'una vegada, el punt final d'una política —sempre amb un discurs indefinit— autista i prepotent, quan s'acosten les eleccions, i d'una actitud, durant la resta del temps, derrotista (els valencians no tenen consciència nacional), resignada i amb l'únic consol de l'augment del vot municipal nacionalista.

Vint alcaldes, dos diputats provincials i 234 regidors és l'actual força institucional del valencianisme polític. Però hi manca una veritable estructura política al darrere i un programa d'intervenció política que aprofite aquest potencial per trencar l'aclaparadora presència institucional espanyola dintre el País Valencià. El nou Bloc Nacionalista Valencià, que ha de sorgir del seu anunciat congrés constituent, pot ser aquesta alternativa. Però no n'hi ha prou de dir-ho, cal posar

les bases per aconseguir-ho. Cal atraure al projecte els qui encara no hi són. Per això cal que el Congrés Constituent del BNV sigue *democràtic*, és a dir, transparent, i que cada militant hi tinga un vot; *participatiu*, açò és, comptant amb tots els qui manifesten la seua voluntat de ser-hi, tant si l'acostament es fa d'una manera individual com si es fa d'una manera col·lectiva; i *integrador*, capaç d'aglutinar totes les sensibilitats del valencianisme polític. Cal dotar el Bloc d'un programa d'intervenció política capaç de trencar l'àmbit estrictament nacionalista i endinsar-se en els sectors actualment influïts per l'esquerra espanyola. El BNV ha de plantejar-se la seua política amb l'objectiu de ser l'alternativa majoritària dels valencians.

“Cal dotar el Bloc d'un programa capaç de trencar l'àmbit estrictament nacionalista i entrar en sectors influïts per l'esquerra espanyola.”

Coordinador d'Esquerra Valenciana